

Mums ir kopīgs cēsnieču jautājums par bērniem. Atbraukuši lektori (Cēsīs) un stāsta par audzināšanu. Kā tur ir – kā līdzsvarot mīlestību un disciplīnu? Vai var paļauties uz pieredzi, kas ir vienas ģimenes un paaudzes ietvaros? Kam isti ticēt, ja tagad vārdos mīlestība un pieredze katrs ieliek savu saturu?

Muldomānija.

Nu jā – ir tādi Cilvēki, kuri nāk no Debesīm, ar Debesu Gaismu, ar to skatās uz visu un tāpat redz visu, dzīvo kā Cilvēki un viņu domas vienmēr ir par Debesīm un par Debesu Gaismas apgaismoto – tiem visur palīdz Debesis un viņu līdznestā Gaisma, bet citiem agrā jaunībā “mūžīgās runas” ir par “viņš”, “viņa”. Vēlāk no viņas puses nāk klāt “bērni”, “virtuve” un “modes”, bet no viņa puses “dzelži”, “politika” un kādiem “sports”, bet citiem “kāpt augšā”. Tam pārējot, paliek “kaimiņš darīja” un “kaimiņiene teica”. Un viss vienmēr abām pusēm beidzas ar “ne-veselību”. Pie šī lineāla katrs Zemes Cilvēks var mērīt savu patieso vecumu. Ir arī tādi, kuri ir ārpus “visa tā” – tie ir nekas, to nav, to intereses nav Cilvēku pasaulē un tie nav Cilvēki.

- **Cilvēki interesējas par to, kas kaut kādā veidā rāda “kopā būt” interesi.**
- **“Kopā būt” iekārtošana – piemēra rādīšana – “kopā būšana” ieviešana ir audzināšana.**
- **Audzinātie zin kas ir audzināšana, zin kā audzināt savus audzināmos, zin kādi ir audzināšanas rezultāti un zin kādēļ to darīt.**
- **Neaudzinātie to nezina.**
- **Neaudzinātie “specializējas” audzināšanas jautājumos.**
- **Vieni neaudzinātie tāpēc, ka maldīgi domā, ka kāds pastāsts vai aprakstīta teorija viņam var dot to, ko viņš nevar saprast, uztvert, sajust un zināt tāpēc, ka nav audzināts - “patiesību var redzēt, zināt, sajust un saprast tikai ar patiesību” – “gaismu var redzēt ar gaismu” – “vārdus var dzirdēt tas, kam ir vārdi” – “domas saprot domājošais” – “tukšums tukšojas tukšumā – saturs pildās ar saturu” – “tāds tādu dod, tāds tādu saņem, tāds tādu saprot.”**
- **Citi neaudzinātie meklē kā neaudzināt, taisa un izplata teorijas un “pieredzes”, kā nedarīt to, kas ir audzināšana, kā to aizstāt ar izpatikšanu savam tukšumam, slinkumam, stulbumam, patmīlībai vai perversajām tieksmēm.**
- **Neizglītotie meklē, kā izskaust izglītību, kādreiz bijušo skolu ēkā taisa “kompetenču” un “iekļaujošās” muļķumājas.**

Jūsu jautājums “kā līdzsvarot Mīlestību un disciplīnu” apstākļos, kad katrs šajos jēdzienos ieliek savu saturu, ir dubultā veidā absurds. Ja vienam **pieredze ir praksē pārbaudītas zināšanas un zināšanas ir patiesība par to, ko kādos apstākļos var piedzīvot**, un tādēļ tādām “Zināšanas IR Pieredze”, bet otram “pieredze” ir uzraksts uz gumijas zābaka vai T-krekliņa un tāpēc “pārņemt viņa pieredzi” tagad nozīmē valkāt viņa zābakus vai “pieredzes apmaiņa” ir apmaiņa ar T-krekliņiem, tad starp tādiem diviem zūd sarunas temats un tālāk nav ar ko, kādēļ un par ko runāt.

Saprātīgs Cilvēks sarunājas ar saprātīgu, vērtē un komentē saprātīgu rīcību. Saprātīgs Cilvēks netērē savu laiku tukšās sarunās ar nesaprātīgo, viņu nekā nevērtē un nekomentē, bet pie iespējas iedod “granātu” un pastāsta, ka nesaprātīgie izmirst pirmie un tāpēc saprātīgajiem paliks vairāk skābekļa. Tieši tā rīkojas neaudzinātie un neizglītotie – izdala granātas no savas granātu kastes citiem tādiem kādi ir paši. Starpība ir tajā, ka viņi savas granātas sauc par

ananāsiem. Bet var jau tās nosaukt arī par grāmatām – sekas nemainīgi būs vienas un tās pašas – saprātīgu grāmatu izlasījis muļķis, mēģinādams “saprastās” zināšanas pielietot, sevi nobeigs tāpat, kā viņu nobeidz neaudzināto un neizglīto izdotās grāmatas.

Jautājums “kā līdzsvarot Mīlestību un disciplīnu” ir absurds tādēļ, ka izrāda iekšēju, nepārvaramu pretrunu – demonstrē **veseluma pašam sev pretnostatījumu**.

- **Mīlestība ir disciplīna.**
- **Mīlestība darbojas disciplīnā.**
- **Disciplīna ir Mīlestības zināšana un darbības apstākļi.**

Sāksim no Sākuma. Sāksim no Cēloņa. Sāksim no Augšas – Vienotā.

- **Vienotais ir tāda visa Esošā sakārtotība – attiecību disciplīna, kurā ir vislielākā visu saskanīgo daļu tuvība.**

Tas nozīmē, ka Vienotais ir tur, kur ir tāda sakārtotība – attiecību disciplīna, Vienotais IR šī Sakārtotība un **Sakārtotībā realizējas Vienotību uzturošais – sakārtojošais spēks** (*Vienotā vēlme – tieksme*) un **vienotības Ideja – doma par vienotību** – kas vienlaicīgi tuvina un vienotībā satur saderīgo, bet nošķir nesaderīgo, lai tam atrastu tā saderīgo daļu. Ir absurdi runāt par **darbības esamības** un **darbībā esamības** līdzsvarošanu.

- **Vienotība ir Mīlestība uz Visu Esošo.**
- **Tieksme uz Vienotā vienotību, Ideja par Vienotā vienotībā esamību un Vienoto vienotībā saturošais Spēks ir Mīlestība.**
- **Mīlestība ir Vienotā darbība.**
- **Sakārtotība ir Vienotā darbības stāvoklis.**
- **Sakārtotība – disciplīna un Mīlestība ir viens vesels nedalāms, kad tas ir aplūkots no ārējiem skatupunktiem.**

No cita aspekta var redzēt, ka nevar **izglītības** (*kas Zemes Cilvēkam ir disciplīnas augstākais – iekšējais stāvoklis.*) un **Cilvēka izglītības** esamību pretnostatīt **viņa zināšanām** – spriedelēt par “**Cilvēka izglītības un viņa zināšanu līdzsvarošanas**” problēmu.

Izglītība ir nesadalāmā Cilvēka apziņas stāvokļa un viņa prātā esošo zināšanu sintēze, tāpēc nevar šīs Zināšanas atdalīt un pretnostatīt **izglītībai – apziņas kvalitātei** tāpat, kā nav iespējams kvalitāti pretnostatīt darbības spējai. Darbības spēja ir kvalitāte. Izglītība – darbības spēja ir tas, kas Cilvēkā darbojas caur viņa izglītību. Disciplīna darbojas caur disciplinētību tāpēc, ka **disciplinētība ir Mīlestības izpausme – tieksme Mīlēt**. Tādā kārtā **Zināšanas ir realizēta Mīlestība**, bet **Mīlestību var redzēt Cilvēka zināšanās**.

- **Zināšanas ir Pieredze par to, kas ir Labais un kā tuvojies Labajam.**
- **Cilvēka izglītībā ir viņa Zināšanas.**
- **Cik vienotu pasaules ainu veidojošas Zināšanas – tik pilnīga izglītība.**
- **Kāda izglītība – tādas Zināšanas.**
- **Izglītība nav enciklopēdisks faktu uzkrājums.**
- **Spēja citēt enciklopēdiju nav izglītības pazīme – papagailis nav inteligenta zinātnieka sinonīms.**
- **Izglītība ir uzkrāto faktu sapratne – saprastais veido Zināšanas.**

- **Izglītība Cilvēku vēš uz Labo, padara labāku un dod sapratni par to, kas ir Labais, to apgūt Labo, kā un kāpēc kļūt labākam.**
- **Zināšanas nav atdalāmas no Pieredzes tāpat, kā Pieredze nav atdalāma no Izglītības, tāpēc Izglītība ir Pieredze, caur Pieredzi un Pieredzes darbība, bet Cilvēka Zināšanas caur Cilvēces Pieredzi ir Cilvēka Izglītība.**
- **Izglītība, Pieredze un Zināšanas ir šajos aspektos redzams un šajos jēdzienos apzīmējams (*vārdos izsakāms*) veselums tajos gadījumos, kad mūsu interese pievēršas atšķirīgām viena un tā paša izpausmēm.**
- **Mīlestība, disciplīna, Zināšanas un izglītība ir četras sejas, kurās Zemes Cilvēks redz Vienoto.**
- **Mīlestība, disciplīna, Zināšanas, izglītība un Pieredze ir Cilvēka Dvēseles Zvaigznes stari, bet to sintēze ir Cilvēka Ceļazvaigzne – Auseklis.**

Normālā pasaulē vārdi satur, nes un tālāk nodod jēdzienos formulētu izglītību, zināšanas un pieredzi. **Izglītība, pieredze un zināšanas** ir (*ietekmju pēdu*) sakārtotība, tāpēc valodas, jēdzienu nemainība uztur kā šajos jēdzienos, valodā, vārdos runājošo kopību, tā arī valodā, vārdos un jēdzienos esošās Zināšanas. **Jēdzienos ietvertās zināšanas pastāv tikai jēdzienu kopumos. Izglītība un Zināšanas pastāv tikai Zināšanu kopumos – sistēmās.** Atsevišķs fakts, iespaids, jēdziens, “kompetence” bez to ietverošās zināšanu, iespaidu un jēdzienu sistēmas, virzības un izglītības līmeņa nekādu pieredzi, izglītību un zināšanas nenes.

Tāpēc, **jēdzienu sistēmā mainot jēdzienu saturu, tiek izjaukta jēdzienu sistēma un tādā kārtā tiek zaudētas arī zināšanas.**

- **Jēdzienu satura nomaiņa ir Zināšanu atņemšana un Izglītības līmeņa pazemināšana.**
- **Jēdzienu satura nomaiņa ir pretējais iemācīšanai – iemuļķošana.**
- **Jēdzienu satura nomaiņa Cilvēkiem atņem, sašaurina Mīlestības iespējas.**
- **“Kompetenču izglītība”, sašaurinot izglītību līdz “praktiski pielietojamām”, sašaurina Mīlestības darbības iespējas, pazemina “griestus” – bērniem atņem Mīlestības Debesis.**
- **“Kompetenču izglītība” bērnu un viņa vajadzības pielīdzina pērtiķim un pērtiķa vajadzībām, bet viņu savstarpējo Mīlestību ierobežo līdz “pērtiķu mīlestībai” barā – “komandā”.**

Cilvēks ir nemainīgs. Normā viņa fizioloģija, psihe, prāts un dzīves jēga visā šajā attīstības ciklā nemainīgi paliek tāda pati. Tas ir ļoti garš laika periods. Visiem Evolucionējošajiem Cilvēkiem labais, pareizais un derīgais ir viens un tas pats. Viņiem viens un tas pats ir kaitīgs, bīstams vai nevajadzīgs. Mainās tā paša sasniegšanas tehniskā vide, bet nemainās derīgā vai nederīgā saturs – citu Cilvēku un būtņu mērķi un iedarbības sekas. **Ar labo nāk Labais. Ar derīgo – derīgais.** Ap pareizo tiek sasniegts Labais un derīgais. Ar nederīgo un nepareizo Cilvēks tiek attālināts no “labā” – kustības mērķa.

Tāpēc, neskatoties uz priekšmetu, apgērbu un teoriju maiņu Evolucionējoša Cilvēka apkārtņē, nekad nemainās viņam labais, derīgais un pareizais – **nekad nemainīsies izglītības, Zināšanu un pieredzes saturs** – tas, kāda kārtība valda šajā pasaulē, kā tā ir iekārtota, kā un kāpēc darbojas, kādi ir šīs darbības mērķi – kā ceļas un uzturas Cilvēku un būtņu kopība – tas, kas bērnu (*Cilvēka sagatavi*) padara par Cilvēku, bērnu piepilda ar to, kas ir Cilvēks un ko zaudējot, pārstāj būt Cilvēks. **Tāpēc nekad nemainās tas, kas ir šīs kopības pamats – sakārtotība – disciplīna un disciplīnas jēdziena saturs** tāpat, kā nekad nemainās citu jēdzienu saturu. **Mainās atsevišķu Cilvēku vai tautu meklējumi jēdzienu laukā, vēlēšanās vai nevēlēšanās un spējas šo patiesību saskatīt, pieņemt un pielietot.** Tāpat **deģeneratīvās**

populācijās vienmēr paliks nemainīgas zināšanu atņemšanas un dezinformācijas, iemuļķošanas – pseidoizglītībā “šamanizēšanas” metodes.

- **Mīlestība ir disciplīna.**
- **Tur, kur ir Mīlestība, tur ir disciplīna.**
- **Caur disciplīnu notiek Mīlestība.**
- **Mīlestība ir kopība, un kopība ir disciplīna – iespējamā augstākā sakārtotība Mīlestības darbībai un esamībai šajā vietā, laikā un darbībā.**
- **Katrs patiesi zin to, ko var iemācīt citam.**

Tāpēc skolas, skolotāja un izglītības sistēmas patiesumu, patieso efektivitāti, saturu un darbības virzību var redzēt pēc tā, kā un ko viņu audzēkņi var iemācīt cits citam, saviem pēcnācējiem un bērniem. Tāpēc vecāku spējas audzināt savus bērnus, viņu pielietoto teoriju un **metožu pareizību un pielietojamību šiem bērniem šajos apstākļos**, var redzēt pēc tā, cik sekmīgi tiek audzināti viņu mazbērni, cik **pareizi viņiem un viņu apstākļos** šo vecāku audzinātie pielieto savā dzīvē.

- **Mazbērni rāda vecmāmiņu dabu – ir viņu audzināto audzināti.**

Tāpēc hiperpozitīvo smaidīgo māmiņu un tētiņu superaktīvie stāstiņi par savu 3-4-7 vai 9 gadīgo “pieredzi” ir **notiekošo objektīvi novērtēt nespējīgo muldoloģija, publiska saldkaisla slavaskāres apmierināšana vai vienkārši bizness – klausītāju vai kāda perversijas izplatoša fonda apmaksāts bizness** tiem, kam nauda nesmird. Tādi pasākumi pulcina lētticīgos, citu jau iepriekš iemuļķotos vai “labi pajusties” gribošos – “jaunu pieredzi atvērti un toleranti apgūstošos.”

- **Jēdzienu satura nomaiņa rada Ilūziju par jaunas izzīņas, zināšanu un darbības telpas esamības, atvēršanas un izpētes iespēju.**

“Jaunas iespējas – tas ir interesanti”, “izpētīt jauno – tas ir interesanti”, “būt ar jauno – tas ir cool!”, “jaunais rullē!”, “nākotnē nekas vairs nebūs kā tagad”, “mēs esam kreatīvi jaunie” – lūk, **tārpiņi uz muļķu ķeramās makšķeres**. Un te ir pats galvenais tārps – “nopērc šo, izlasi šo (*nopirkto*), noklausies šo (*nopirkto*), ienāc šajās jaunumu (*pirkšanas*) vidē un tu būsi veiksminieks, profesionālis, spicākais, “ziedo” (*nopērc apmaksātu “pakalpojumu” – sagādā peļņu “pakalpojuma sniedzējam”*) ir tagad viss būs kārtībā – tā būs jauna, labāka dzīve – **tu būsi tās saimnieks** – tas būs krutākais piedzīvojums!”

- **Tur, kur ir muļķi – tur ir arī muļķu makšķerētāji.**
- **Kur ir klausītāji – tur ir runātāji.**
- **Kur ir pircēji – tur ir pārdevēji.**

Tur, kur veco vairs nepērk – tur rada jaunu pieprasījumu – vai **to pašu veco pārdod jaunā iesaiņojumā ar citu nosaukumu**. Tirgoņi prot radīt apmierinājuma un jaunas tiesmes sajūtu. **Tirgoņi pārdod ilūzijas**. Tur, kur ir “laimes” pārdevēji – tur ir arī tādas “laimes” pircēji. Kur ir runātāji – tur ir klausītāji. Kur ir muļķu makšķerētāji – tur ir muļķi. **Kur muļķu trūkst – tur muļķi tiek taisīti.**

- **Katrā vidē vienmēr grozās muļķu taisītāji.**

Jaunā vidē muļķu taisītāji uzliek jaunas maskas. Muļķu taisītāji muļķiem piegādā labsajūtu, apmierinājumu un jaunas labsajūtas iegūšanas iespēju. Ir daudz tādu, kuri uz tā uzķeras un labprāt kļūst par maksājošiem muļķiem. **“Laires” tirgoņi muļķiem pārdod atkarības** – arī no tādām muldoloģijām. Ir daudz tādu “atbalsta grupu”, muldologu semināru, “forumu”, pulciņu, aplīšus apmeklējošo, kuri tur čupojas tāpēc, lai tur nopirktu jaunu “laires” stāstu, piedzīvojumu, iluzoru “laires pieredzi” un uz to balstītas iluzoras “laires cerību” vai vienkārši kādu veģetācijas brīdi “laires” pulciņa atmosfērā – muldoloģijas tabletīti, seansiņu, saldo kopības sajūtu ar plašo muldomānu saimi.

- **Jēdzienu saturs nomainītāji atņem Zināšanas un nepieļauj izglītību.**
- **Jēdzienu saturs nomainītāji paver ceļu muldologiem.**
- **Jēdzienu saturs nomainītāji paver ceļu jaunām muļķībām.**
- **Jēdzienu saturs nomainītāji rada jaunus muļķus.**
- **Jēdzienu saturs nomainītāji rada jaunas atkarības.**
- **Jēdzienu saturs nomainītāji kopā ar muldologiem rada muldomānus.**
- **Muldologi ap sevi pulcē muldomānus.**

Pauls Stelps
Sociopsiholoģijas asociācija